Het 7de-dagsonderzoek door de huisarts

Haio: HOET Liesa , KUL
Promotor: SCHOENMAKERS Birgitte , KUL
Praktijkopleider: Polspoel Elke , SISK Maura

Context: Minister van Volksgezondheid De Block wil het aantal ligdagen na een bevalling in België reduceren. Als antwoord op haar oproep tot opstarten van pilootprojecten ontstond in Leuven het Kort in Kraambed (KIK)-project. Primipare vrouwen verlaten het ziekenhuis op dag drie, multipare vrouwen op dag twee en vrouwen na een sectio gaan op dag vier naar huis. Een deel van de postpartum zorg verschuift hierdoor naar de eerste lijn. Zo zal de huisarts steeds vaker het 7de-dagsonderzoek van de zuigeling moeten uitvoeren.

Onderzoeksvraag: In dit onderzoek wordt nagegaan of (verschillende) opleidingsmodule(s) de kennis van de huisarts in verband met het 7de-dagsonderzoek van de zuigeling verbetert. Daarnaast wordt er gepeild of huisartsen meer vertrouwd zijn met het uitvoeren van het onderzoek na deelname aan de opleiding en wat er aan de opleiding kan verbeterd worden.

Methode: Vanuit de wetenschappelijke stuurgroep van het KIK-project en het Academisch Centrum voor Huisartsgeneeskunde (ACHG KULeuven) werden drie verschillende opleidingsmodules voor huisartsen georganiseerd. Deze omvatten een theoretische, een praktische en een online opleiding. Voor deelname aan de opleiding werd er een voormeting, door middel van een semigestructureerde vragenlijst, afgenomen om de kennis van de huisarts te bepalen. Zes weken later volgde de nameting om evolutie van de kennis van de deelnemende huisarts na te gaan, alsook een korte kwalitatieve bevraging. Deze peilde naar het vertrouwen van de huisarts in het uitvoeren van het 7de-dagsonderzoek, het toepassen van de opleidingsmodules en wat er aan verbeterd kan worden.

Resultaten: Zowel de voor- als nameting werd door 61 artsen ingevuld. De nameting vond gemiddeld 54,5 dagen na de voormeting plaats. Voornamelijk artsen jonger dan 30j (54%) en artsen actief in een groepspraktijk (64%) namen deel. Op het moment van de nameting werd een globale vooruitgang van de kennis met 8,1% vastgesteld ($p = 0,0005$). Bij het volgen van enkel de theoretische opleiding was er een statistisch significante vooruitgang van 7,6%. Na het volgen van een combinatie van opleidingen was de vooruitgang van de kennis nog beter. Op het moment van de nameting hadden 27 (44,3%) reeds elementen uit de opleiding toegepast in de praktijk. Een meerderheid (68,9%) van de artsen voelde zich na het volgen van een opleiding meer vertrouwd met het uitvoeren van het 7de-dagsonderzoek. Anderzijds gaven 13,1% van de artsen aan dat er nog meer concrete oefening en ervaring nodig is om voldoende vertrouwd te geraken ermee. De meeste artsen (62,3%) wensten nog deel te nemen aan de praktische opleiding en 49,2% aan de online opleidingsmodule. Als voornaamste verbeterpunt kwam het aanreiken van studiemateriaal en een stappenplan voor het uitvoeren van het 7de-dagsonderzoek aan bod.

Conclusie: De opleidingsmodules verbeteren de kennis van huisartsen in verband met het 7de-dagsonderzoek significant. Het onderzoek is echter te kleinschalig en te beperkt in tijdsduur om duidelijk aan te tonen welke soort opleiding het beste werkt. Verder onderzoek naar verbetering van de zorgkwaliteit is nodig. De huisartsen willen graag verdere (praktische) oefening om meer vertrouwd te worden met het uitvoeren van het 7de-dagsonderzoek. Een uniforme richtlijn, met aanbieden van de theoretische kennis die nodig is voor een goed onderzoek en met duidelijke criteria voor doorverwijzing, ontbreekt momenteel.